

ÎN C H E I E R E

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Cătănoi Artemie în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cătănoi Artemie împotriva Președintelui raionului Căușeni privind anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Cătănoi Artemie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Căușeni din 03 martie 2016 de respingere a cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă

La 09 decembrie 2014 Cătănoi Artemie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui raionului Căușeni. Prin cererea de chemare în judecată a solicitat anularea dispoziției nr. 254-p din 10.09.2014 cu privire la destituirea din funcție și anularea înscrisului nr. 11 din carnetul de muncă referitor la destituirea din funcția șef secție a administrației publice a Aparatului Președintelui raionului Căușeni.

În motivarea cererii de chemare în judecată Cătănoi Artemie a invocat că, la 12 septembrie 2014 i-a fost adusă la cunoștință Dispoziția nr. 254-p 10 septembrie 2014, prin care a fost destituit din funcție în urma actului de constatare nr. 02/35 din 19 septembrie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate și Hotărârea nr.3c/a-69412014 din 06 februarie 2014.

Solicită reclamantul, Cătănoi Artemie, abrogarea Dispoziției nr. 254-p din 10 septembrie 2014, deoarece prima instanță nu și-a onorat obligațiunile menționate la art. 236 alin. (4) CPC, participanții care nu au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului hotărârii primesc copia hotărârii în decurs de 5 zile.

Astfel, indică reclamantul că, a primit hotărârea primei instanțe la 12 septembrie 2014, nu a fost de acord cu ea și la 17 septembrie 2014 a depus cerere de apel cu numărul 45153, fiind la moment în proces de judecată. La 10 octombrie 2014 a depus o cerere prealabilă în cancelarie, dar nu a primit răspuns. Consideră că cât timp nu este o hotărârea de judecată definitivă nu este oportun de emis un act de destituire din funcție.

Prin încheierea din 17 februarie 2015, procesul civil la cererea de chemare în judecată depusă de Cătănoi Artemie împotriva Președintelui raionului Căușeni cu privire la contestarea actului administrativ Dispoziția nr. 254-p din 10 septembrie 2014, cu privire la destituirea din funcție a fost suspendat pînă la rămânerea irevocabilă a hotărârii în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cătănoi Artemiei împotriva Comisiei Naționale de Integritate cu privire la anularea actului de constatare nr. 02/35 din 19 septembrie 2013.

Prin încheierea din 21 ianuarie 2016, procesul civil a fost reluat.

La 24 februarie 2016 reclamantul, Cătănoi Artemie a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată.

Cătănoi Artemie a invocat că, la 12 septembrie 2014 i-a fost adusă la cunoștință Dispoziția nr. 254-p din 10 septembrie 2014 prin care a fost destituit din funcție începînd cu data de 15 septembrie 2014, în urma actului de constatare nr. 02/35 din 19 septembrie 2013 a Comisiei Naționale de Integritate și Hotărârea nr. 3c/a-696/2014 din 06 februarie 2014.

A solicitat anularea Dispoziției nr. 254-p din 10 septembrie 2014 deoarece, deținînd funcția de șef a secției administrației publice locale, conform art. 57 lit. j) și i) din Legea 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a comis o abatere disciplinară, iar articolul 58 al aceleiași Legi prevede sancțiunile disciplinare care se aplică funcționarilor publici: a) avertisment, b) mustrare; c) mustrare aspră; d) suspendarea dreptului de a fi promovat în funcție în decursul unui an, e) suspendarea dreptului de a fi avansat în trepte de salarizare pe o perioadă de la unu la doi ani; g) destituirea din funcția publică.

Prin Dispoziția nr. 254-p din 10 septembrie 2014 Președintele raionului Căușeni i-a aplicat sancțiunea disciplinară - destituirea din funcția publică. Art. 58 alin. (3) a Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 prevede expres că, sancțiunea disciplinară, cu excepția celei specificate la art. 58 lit. a), nu poate fi aplicată decît după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării abaterii, iar art. 59 alin. (6), (7) a Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 stabilește că, comisia de disciplină este obligată să ceară funcționarului public o explicație scrisă privind fapta comisă. După cercetarea prealabilă, comisia de disciplină propune autorității publice respective sancțiunea aplicabilă funcționarului public vinovat. Același lucru reglementează și art. 208 al Codului Muncii, pînă la aplicarea sancțiunii disciplinare,

angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă.

Explicația privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicația cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților. În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu, a cărei durată nu poate depăși o lună. În cadrul anchetei, salariatul are dreptul să-și explice atitudinea și să prezinte persoanei abilitate cu efectuarea anchetei toate probele și justificările pe care le consideră necesare.

Menționează reclamantul că, potrivit legislației în vigoare după ce Președintele raionului Căușeni a primit sesizarea Comisei Naționale de Integritate urma să se adreseze comisei de disciplină, ca în cadrul comisei reclamantul să dea explicații, să se apere, ca apoi după finisarea audierilor de către comisia de disciplină să se emită actul de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Astfel consideră Cătănoi Artemie că, Dispoziția Președintelui raionului Căușeni nr. 254-p din 10 septembrie 2014 "Cu privire la destituirea din funcție" este ilegală ca fiind emisă cu încălcarea procedurii stabilite.

Cătănoi Artemie solicită prin cererea de chemare în judecată, admiterea cererii, anularea dispoziției Președintelui raionului Căușeni nr. 254-p din 10 septembrie 2014, anularea înscrierii nr. 11 din carnetul de muncă.

Prin hotărîrea Judecătorei Căușeni din 03 martie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de Cătănoi Artemie împotriva Președintelui raionului Căușeni privind anularea actului administrativ s-a respins, ca neîntemeiată.

La 03 martie 2016 hotărîrea primei instanțe a fost contestată cu apel de către Cătănoi Artemie.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de Cătănoi Artemie și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 16 august 2016, Cătănoi Artemie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a indicat, că au fost încălcate și aplicate greșit normele de drept material și nu au fost constatate, elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond.

A menționat că art.24 alin.(3) din Legea nr.793/2000 a stabilit o excepție de la regulile generale de judecare a pricinilor de contencios administrativ, conform căreia, în acțiunile privind anularea actului administrativ, sarcina probațiunii este pusă pe seama pîrîtului (adică a autorității publice). Reprezentantul pîrîtului nu a prezentat nici o probă în instanță.

Conform art.240 CPC, la deliberarea hotărîrii instanța judecătorească apreciază probele, determina circumstanțele care au importanța pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea

aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Conform prevederilor CPC RM, concluziile privind circumstanțele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre doar prin probe. Hotărârea nu poate fi bazată pe presupuneri despre circumstanțele cauzei. Hotărârea se bazează doar pe dovezile care au fost prezentate de părți și ceilalți participanți la proces în corespundere cu cerințele art. 56 CPC privind pertinenta, admisibilitatea și veridicitatea probelor.

Consideră că cele enunțate determină casarea hotărârii Judecătorei Căușeni și a deciziei Curții de Apel Chișinău pentru interpretarea eronată a legii.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă, că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 15 iunie 2016, expediată în adresa recurentului la data de 08 iulie 2016 (f.d. 96), confirmare privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus la 16 august 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Cătănoi Artemie urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cătănoi Artemie este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de Cătănoi Artemie în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cătănoi Artemie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Cătănoi Artemie, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi